

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtak in volja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila. Koroške ulice. št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstine, če se natiane enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Rojaki slovenski!

Državni zbor so iznenada razpustili ter naglo razpisali nove volitve. Na štajarskem vršijo se vže dne 5., 9., 11. in 12. sušca. Vse kaže, da se nam Slovencem bližajo neugodni, mogoče tudi nevarni časi. Vlada nagiba se močno na stran nemških liberalcev, naših najhujših nasprotnikov. Stara nemško-liberalna doba, toliko pogubna delajočim stanovom, kmetom in obrtnikom, nevarna Avstriji, sovražna Slovanom in sv. katoliški cerkvi, hoče zopet zavladati pri nas. To zabraniti more le srečen izid razpisanih volitev.

Slovenci štajarski moremo le v državnem zboru si česa priboriti. Le tam najdemo dovolj močnih zaveznikov. Ondi odločuje se ne samo vladina, ampak tudi naša osoda v vsakem oziru. To nam nalaga dolžnost, tje izvoliti samo izkušene domoljube, spretnne bojovníke in značajne moče, in takšnih, hvala Bogu, imamo ter jih moremo volilcem priporočati z najboljšo vestjo.

Dne 8. t. m. zbrali smo se zaupni slovenski možje v Mariboru ter postavili 5 kandidatov. Vsi so Vam, predragi rojaki, uže dobro znani. Vsak izmed njih je se uže boril za Vaše koristi v državnem ali deželnem zboru. Diči jih iskreno domoljubje spojeno s spoštovanjem do sv. cerkve. Vsakega navdaja pristrčna želja, pomagati in propada rešiti kmetski slovenski stan, saj so porojeni od kmetjskih starišev, vsi verni sinovi slovenske matere.

Dali so moško besedo, da bodo v vseh vprašanjih, tedaj tudi v šolskem, postopali složno in vzajemno z drugimi slovenskimi poslanci, v smislu gesla: vse za vero, dom, cesarja. S tem je vse povedano!

Postavili smo tokrat kandidate tudi za obe mestni skupini. Treba svetu dokazati, da so dotična mesta in trgi na slovenskih tleh in živi ondi mnogo Slovencev, ki se dobro zavedajo svoje narodne dolžnosti.

Predragi rojaki, štajarski Slovenci stopamo, dobro urejeni, srčno na volilno bojišče. Storite vsak svojo domoljubno dolžnost, držite se strogo postavljenih kandidatov in sijajna zmaga je gotova.

Naši kandidatje so:

1. Za okraje: Celje, Gornjigrad, Vranksko, Laško, Sevnica, Kozje in Brežice g. **Miha Vošnjak**, deželni poslanec, predsednik južno-štajarske hranilnice in zveze slovenskih posojilnic, načelnik društvu dijaške kubinje, posestnik, bivši državni poslanec.
2. Za okraje: Maribor, Slov. Bisrica, Konjice, Slov. Gradec in Marenberg gosp. **Franc Robič**, deželni poslanec, profesor in posestnik.
3. Za okraje: Ptuj, Šmarje, Rogatec, sv. Lenart, Ormož, Ljutomer in Gornja Radgona č. g. **dr. Lav Gregorec**, kanonik, župnik in bivši državni poslanec.

4. Za mestno skupino: Celje, Žavec, Vojuik, Konjice, Vitanje, Soštanj, Gornjigrad, Ljubno, Mozirje, Vransko, Laško, Smarje, Rogatec, Sevnica, Kozje in Brežice g. **dr. Josip Sernek**, deželni poslanec, načelnik okrajnemu zastopu celjskemu, advokat.
5. Za mestno skupino: Maribor, Ptuj, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Muta, Vozenica, Marenberg, sv. Lenart, Ljutomer, Ormož in Središče gospod **dr. Ivan Dečko**, deželni poslanec, odbornik okrajnega zastopa.

Po sklepu shoda zaupnih mož v Mariboru, dne 8. februarja 1891.

Odbor Slovenskega društva.

Vse za vero, dom, cesarja.

Kdo je kriv, da so nam nemčurji na naših tleh gospodarji?

Od Ščavnice, 20. januarja 1891.

(Konec.)

Pred, recimo, 30. leti ni bilo po mestih toliko obrtnikov, mnogo manj trgovcev, žganjarjev itd., a med temi, posebno pa med trgovci ni bilo slišati, da se kje v mestu nahaja naroden, po deželi jih pa tudi ni bilo toliko, kakor danes, zato je nosil kmet na trg, vse v mesto, a kar je spečal denarja, razdelil je med trgovce, kateri niso pri tem nikoli pozabili kmetu blago računati, kakor je to njim najbolj kazalo.

Ne pa samo trgovci, tudi žganjarji, oštirji, drugi obrtniki, znali so ceniti kmetov denar, ki je s časom njim pomogel do današnje veljave. Kakor pravim, narodnega trgovca, gostilničarja in družega obrtnika ni bilo lahko najti nam prijaznega, toraj morali smo blago še tedaj kupiti pri onih, kateri so imeli na prodaj, dela naročevati pri onih, ki so se z njim pečali, tudi v gostilno iti tje, kjer so točili, seveda tudi za denar itd. Oj pa so nam ti danes hvaležni ter se radi spominjajo, da so jih Slovenci opomogli? Kaj še! Ravno ti nas grozno sovražijo. Dandanes je v vsakem mestu, trgu in kraju narodnih trgovcev, gostilničarjev in drugih obrtnikov najti, čemu še li torej naše nasprotnike dalje podpirati? Nikoli ne! Kupujmo v novem času vselej pri poštenih domačih trgovcih, obiskujmo, kedar je treba, poštene slov. gostilne, sploh pa podpirajmo le edino narodne obrtnike, zagotovim, da za dve leti ne bode nobeden nemčur, ki je dozdej grizel naš kruh, rogovilil čez Slovence, ako ga bo sploh volja še tukaj glad in lenobo pasti! V tem morali bi se od naših bratov Čehov učiti, tam so vže sprevideli, da si nakapajo sami s tem gorjé, ako podpirajo nasprotnike ter so jih popoluoma prezrli. Tam ne gre Slovan k nemčurju kupovat, ako še je tako po cení in s tem so se odkrižali nemčurskega jarma. Podpira-li nas nemčur?

Še eno besedo naj mi bode dovoljeno spregovoriti, namreč: Pri volitvah, bodi-si katera koli, nosijo radi tudi nemčurski odvetniki zvonec, da vejo njega nemške ovčice, kam naj jo za njimi mahnejo. Da se pa omaja njih veljava vsaj med nami, treba nam je, da se vstrajno držimo tudi pri njih gesla: „Svoji k svojim“ ter naj vsak slov. bralcev misli na to, ako ima kaj opraviti pri odvetniku, naj gre k narodnemu, a nikoli k nemčurju. Jaz imam v tem izkušnje in zato prosim vse bralce, da tudi svoje okoličane podučijo, kako nevarno je ter nam grozno pogubno podpirati naše nasprotnike. Ako se moja želja vresniči, smemo upati, da bodemo v par letih mi lastni gospodarji na naših tleh, ter se nam ne bode treba bati nemčurskega nasilstva in sitnobe. Toraj držimo se gesla odslej mnogo trdneje kot doslej: „Svoji k svojim!“

Moravski.

Gospodarske stvari.

Jabolčnica.

Spisal Fr. Matjašič.

(Konec.)

Za prešanje volijo po eno tretjino sladkih ali na pol sladkih in po dve tretjini trpkih (grenkih) jabolk, ker te vrste imajo največ cukra in tudi čreslovine, katere surovine so za napravo dobrega in trpežnega sadnega vina potrebne. Če primanjkuje trpkih jabolk, more se mesto njih sladkim jabolkom primešati tudi trpkih hrušek.

Kakor drobnojagodnato grozdje navadno daje najboljše vino, tako daje drobni sad tudi navadno najboljše sadno vino, zato, ker se fine aromatične snovi teh sadežev nahajajo pod sadno lupino in ima vsled tega drobni sad več od teh snovi, kakor debeli, veliki sad. Ker pa ravno te aromatične snovi delajo jabolčnico okusno, dobro, ter je od močnejega ali slabejega aromatičnega okusa odvisna tudi vrednost in cena te pijače, zato je lahko umemo, zakaj